

คนรุ่นใหม่กับประชาธิปไตยของไทยในปัจจุบัน*

THE NEW GENERATION AND CURRENT DEMOCRACY IN THAILAND

พระครูวินัยธรธรรมิษฐ์ สุวฑฺฒโน (สุขพานิช)

Phrakhruvinaithon Athit Suvaddho (Sookpanich)

พระใบฎีกาสุชินนะ อนินฺชิต (พรหมนิล)

Phrakbaidika Suchinna Aninjito (Promnil)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Phetchaburi Buddhist College, Thailand

E-mail: athit.sookpanieh@gmail.com

บทคัดย่อ

การปกครองแบบประชาธิปไตยเป็นการขับเคลื่อนประเทศที่ใช้ปกป้องสิทธิเสรีภาพจนนำไปสู่ความเสมอภาค ภารดรภาพ และอิสรภาพในแง่ใดแง่หนึ่ง การปกครองแบบประชาธิปไตยสิ่งทีขาดมิได้ก็คือการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาสังคมเพื่อการร่วมแรงร่วมใจในการพัฒนาไปสู่ความต้องการอย่างแท้จริงโดยกลุ่มคนรุ่นใหม่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ คนรุ่นใหม่ในปัจจุบันจะมีการตื่นตัวมากซึ่งเป็นเหตุผลทำให้มีบทบาทอย่างมากในการขับเคลื่อนในภาคส่วนต่าง ๆ จึงทำให้เกิดคลื่นการตื่นตัวจากคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันอย่างชัดเจน

จากสภาพปัญหาทางการเมืองไทยและประชาธิปไตยของไทยในปัจจุบัน ได้เดินทางเข้าสู่เส้นทางการปฏิรูปทางการเมือง โดยผ่านกระบวนการที่รัฐบาลมีแนวทางหรือได้กำหนดมาตรการหลายประการ เพื่อที่ส่งเสริมพัฒนาทางการเมืองของไทย ซึ่งคนรุ่นใหม่ไทยในปัจจุบันมีความต้องการที่จะให้ การขับเคลื่อนประเทศนำไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น

ดังนั้น คนรุ่นใหม่จึงมีความมุ่งหวังในการปกครองประเทศเป็นรูปแบบประชาธิปไตยที่มีความเป็นเสรีภาพอย่างแท้จริงและเหตุนี้คนรุ่นใหม่ไทยในปัจจุบันจึงเป็นผู้ที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลยุคนี้เป็นผู้ที่จะนำพาประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองแบบมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนแบบระบอบประชาธิปไตยสืบไป

คำสำคัญ : ประชาธิปไตยไทยในปัจจุบัน, คนรุ่นใหม่ปัจจุบัน, คนรุ่นใหม่กับประชาธิปไตยของไทยในปัจจุบัน

* Received 14 August 2020; Revised 13 December 2020; Accepted 14 December 2020

ABSTRACT

Democracy is a movement used to protect the rights and freedoms, leading to equality, brotherhood and freedom in some way. For democracy, an indispensable part is promoting the political participation of civil society in order to join hands in developing towards true demand, with a group of young people participating in national development. The new generation is very alert in the present. This is why it plays a huge role in driving in various sectors, thus creating a wave of alertness from the new generation nowadays.

The current political and democratic problems of Thailand went towards the path of political reform through the process that the government has imposed several measures or guidelines in order to promote Thai political development. The new generation of Thai people today have the desire to drive the country towards more democracy.

Therefore, the new generation hopes to see the country as a truly stable democracy. And for this reason, the new generation of Thai people today are those who have demonstrated that this generation is the one who will lead the nation towards stable, prosperous and sustainable democracy.

Keywords: Current Thai democracy, Current new generation, New generation and current democracy in Thailand

บทนำ

นับตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย เป็นช่วงเวลากว่า 88 ปีแล้ว และเป็นประวัติศาสตร์การเมืองไทยที่อำนาจอธิปไตยของชาติเป็นของประชาชน

แม้จะเป็นระบอบประชาธิปไตยที่ผู้นำประเทศมาจากการเลือกตั้งแต่ก็ต้องหยุดชะงักด้วยการทำรัฐประหารของนายทหารชั้นนายพลนับครั้งไม่ถ้วน ส่วนใหญ่มักใช้คำกล่าวอ้างการกระทำของตนว่า “ทำไปเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือเพื่อธำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสน์ กษัตริย์” แต่จากการปกครองหลายครั้ง หลายสมัยของผู้นำที่มาจากทหาร โดยการแต่งตั้งของ ตนนั้น กลับประสบพบเจอกับความล้มเหลวในด้านบริหารราชการแผ่นดิน การทุจริต อย่างไม่มีใครกล้าตรวจสอบ

การใช้อำนาจลิดรอนสิทธิประชาชน การฉีกรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ จนดูเหมือนว่าประเทศไทยของเราจะคุ้นชินกับการทำรัฐประหารไปเสียแล้ว และดู

เหมือนว่า แนวคิดการยึดอำนาจการปกครองของทหาร จะส่งผลเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน เพราะฉะนั้นสังคมไทยในวันนี้ประสบปัญหาสารพัด ทั้งปัญหาในเชิงระบบและปัญหาในเชิงนอก ระบบ ซึ่งปัญหาในเชิงระบบเป็นปัญหาที่เกิดจากความด้อยประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ บ้านเมืองตามหลักธรรมาภิบาล ก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในสายตาของภาคธุรกิจ การลงทุน และกลุ่มผู้ประกอบการของบริษัทข้ามชาติ เช่น การทุจริตคอร์รัปชันของกลไก อำนาจอรัฐ ส่วนปัญหาในเชิงนอกระบบคือ ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง อันมีสาเหตุจากพายุ ประเภทต่าง ๆ ซึ่งสุดวิสัยที่จะบริหารจัดการได้ เพราะประเทศไทยปล่อยปละละเลยให้บรรดานายทุนใช้เงินกว้านซื้อทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา สร้างหมู่บ้านจัดสรร รีสอร์ท และ สนามกอล์ฟมากมาย

ทั้งนี้ รวมทั้งปัญหาโรคระบาดอีกด้วยสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความไม่พอใจกับประชาชน ที่อยากเห็น การเปลี่ยนแปลงประเทศ ซึ่งเราจะเห็นการชุมนุมเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรี ลาออกหรือรับผิดชอบต่อการบริหารงานที่ผิดพลาดอยู่บ่อยครั้ง ทั้งจากจัดกิจกรรมเชิงการเมือง ของเหล่านักศึกษา ซึ่งชี้ให้เห็นแล้วว่าคนรุ่นใหม่ตื่นตัวแล้ว ยิ่งการสื่อสารยุคนี้รวดเร็ว จึงทำให้ ผู้คนทุกเพศทุกวัยที่มีสมาร์โฟนสามารถรับรู้ข่าวสารบ้านเมือง ด้านสังคม การเมือง วัฒนธรรม อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงทำให้เกิดคลื่นการตื่นตัวที่เห็นจากสื่อต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊ก ยูทูบ เป็นต้น ซึ่งเป็นเหตุผลให้นักศึกษาและประชาชนรวมตัวกันได้ง่ายขึ้นหากเทียบกับแต่ก่อน เหตุผล เหล่านี้ทำให้วัยรุ่นตื่นตัวทางการเมืองและกล้าแสดงออกมากขึ้น คนรุ่นใหม่กล้าต่อกรกับ ผู้ปกครองที่ใช้อำนาจกดขี่ประชาชนและทำลายระบอบประชาธิปไตยที่คนรุ่นใหม่มุ่งหวัง อยากรจะเห็น

ดังที่กล่าวมาแล้วนั้นแสดงให้เห็นว่าคนรุ่นใหม่มีความมุ่งหวังในประชาธิปไตยของ ประเทศไทยในปัจจุบันที่มีความเป็นเสรีภาพอย่างแท้จริง

ความหมายของประชาธิปไตย

ประชาธิปไตย คือ การที่รัฐบาลเป็นของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชน หรือ ประชาธิปไตยคือ สังคมที่ประชาชนมีเสรีภาพ เสมอภาพและภราดรภาพ (อมร รักษาสัตย์, 2543)

“ประชาธิปไตย” มาจากคำว่า “ประชา” และ “อธิปไตย” เมื่อรวมกันแล้วหมายถึง อำนาจของประชาชนนั้นคือประชาชนเป็นอำนาจของคนหมู่มากดังคำกล่าวของประธานาธิบดี สหรัฐอเมริกาอับราฮัมลินคอล์น ที่ว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองของ ประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ดังนั้นจึงเกี่ยวข้องกับประชาชนในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. หลักการของประชาธิปไตยถือว่าการปกครองเป็นของประชาชน จึงถือว่าประชาชนเป็นส่วนหนึ่งของระบบและผูกพันต่อระบอบการปกครองและมีหน้าที่ต้องรักษาประชาธิปไตยให้ยืนยาว

2. เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองการปกครองตามหลักการที่ว่าเป็นการปกครองโดยประชาชน

3. ตามหลักเพื่อประชาชนจึงถือว่าเป้าหมายหรือนโยบายในการบริหารประเทศจะต้องมุ่งประโยชน์แก่คนส่วนมาก

4. เสี่ยงข้ามมากของประชาชน คือ หลักในการตัดสินใจปัญหา และการปกครองประเทศ

5. ประชาชนมีความเท่าเทียมกันและมีสิทธิเสรีภาพทุกอย่างตามกฎหมาย

6. รัฐบาลอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชนทั้งในทางตรงได้แก่การลงเสียงประชามติและทางอ้อมโดยผ่านสภาผู้แทนราษฎร (บุญธรรม เลิศสุขีเกษม, 2543)

แต่บางท่านก็ให้คำนิยามง่าย ๆ ว่าประชาธิปไตย คือ การปกครองที่อำนาจสูงสุดเป็นของประชาชน หรือมาจากประชาชน ซึ่งก็หมายความว่า ประชาธิปไตยถ้าไม่อยู่ในอำนาจของประชาชนก็ถือว่ามิใช่ประชาธิปไตย โดยดูจากสมการดังนี้

ประชาธิปไตย = อำนาจสูงสุดของประชาชน

อริสโตเติล (Aristotle) ให้ความหมายประชาธิปไตยแบบเดียวกันว่า ประชาธิปไตยก็คืออำนาจสูงสุดอยู่ในมือของประชาชนทั้งหมด ซึ่งเขามีทัศนะว่าเป็นระบบการปกครองที่ปลอดภัยมากที่สุด

Lindsay, A. D. ให้ความหมายว่า ประชาธิปไตยตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่ามนุษย์สามารถตกลงทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดร่วมกันได้ และในทำนองเดียวกันก็มีวิถีชีวิตของแต่ละปัจเจกชนได้ เกิดจากการยอมรับนับถือ เคารพนับถือบุคลิกภาพซึ่งกันและกันมากพอ เราก็สามารถจะหาหลักเกณฑ์ของระบบสิทธิเสรีภาพ ซึ่งทำให้บุคคลบรรลุถึงชีวิตอันเสรีได้ ซึ่งวิธีการที่ดีที่สุดในทัศนะของเขาคือ “การปรึกษาหารือถกเถียงกัน” (Lindsay, A. D., 1951) ดังนั้น จากความหมายดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์เราต้องยอมรับในความแตกต่างของบุคลิกภาพ มิใช่ใช้ความเห็นของตนเองเป็นเครื่องกำหนดบุคลิกภาพหรือกลุ่มคนที่ยอมรับบุคลิกภาพเฉพาะกลุ่มเท่านั้น เพราะมนุษย์มีความแตกต่างกัน มีความหลากหลาย แต่ควรทำความเข้าใจกันด้วยการพูดจาปราศรัยกันโดยไม่มีทิฐิ เป็นเครื่องกันใด ๆ

ประชาธิปไตย = การยอมรับความแตกต่างในบุคลิก + การยอมรับนับถือกัน + การปรึกษาหารือ ถกเถียงกันกรณีความเห็นไม่ลงรอยกัน

Carlton, C. R. ให้ความหมายประชาธิปไตย คือ การใช้ความพยายามก้าวไปสู่ชีวิตที่ดีงาม เพื่อประชาชนของคนทุก ๆ คน โดยไม่หยุดยั้ง นั่นก็คือ การให้เสรีภาพของแต่ละคนให้มากที่สุดพร้อม ๆ กับการให้ความคุ้มครองชีวิต ความปลอดภัย การสงเคราะห์ และการมีโอกาสใน

ชีวิตที่กว้างขวางที่สุดสำหรับทุกคน เท่าที่ธรรมชาติจะอำนวย เพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพให้เต็มที่ที่สุด และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากที่สุด (Carlton, C. R., 1975)

จะเห็นว่าการปกครองประชาธิปไตยเป็นการปกครองที่พยายามให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนมากที่สุด ได้รับการคุ้มครองสูงสุด สร้างโอกาสชีวิตสูงสุด ในสังคมของไทยมักเป็นสังคมที่ยังไม่กระจายโอกาสที่เท่าเทียมกัน จะเห็นว่าคนจนก็ต้องจนไปตลอดชีวิต ไม่ได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ให้ทัดเทียมกับบุคคลอื่น ๆ บุคคลที่มีอำนาจในสังคมกลับมีโอกาสมากมาย และมีการใช้อิทธิฤทธิ์กันในทางที่ผิด ๆ เช่น ระบบอุปถัมภ์ ระบบพรรคพวกเป็นใจ ระบบเน่าหอน ขอนไข ระบบเจ้าขุนมูลนาย ระบบอนาถาทางการเมือง ซึ่งทำให้สังคมไทยยังมิอุปสรรคเรื่องประชาธิปไตยค่อนข้างมาก และยังติดขัดกับระบบอำนาจนิยม ซึ่งหมายถึงว่า ใครมีอำนาจจะคิดทำอะไรก็ถูกต้องเสมอโดยไม่ได้รับฟังเสียงคนส่วนใหญ่ของประเทศ จากลักษณะดังกล่าว การจัดการห่วงโซ่อุปทานในด้านประชาธิปไตยเพื่อสร้างสรรค์วัฒนธรรมประชาธิปไตย จึงมีโอกาสดูถูกดูแคลัน เนื่องจากความเข้าใจประชาธิปไตยกันคนละทิศคนละทาง และมีโอกาสถูกตัดตอนห่วงโซ่ไปถึงประชาชนในระดับล่างได้ ซึ่งคำว่าจัดการห่วงโซ่อุปทาน หมายถึง วิธีทางที่จะนำเอาประชาธิปไตยไปสู่มือของประชาชนทั้งประเทศได้ เป็นการเคลื่อนที่หรือการบริการไปถึงประชาชน เช่น ทำให้ประชาชนในชุมชนมีอำนาจในการตัดสินใจของเขาเองได้ โดยรัฐไม่เข้าไปแทรกแซงใด ๆ รัฐเป็นแต่เพียงจัดสรรโอกาสการมีส่วนร่วมและป้องกันการใช้ความรุนแรงเท่านั้นเอง จากความหมายดังกล่าว ข้างต้นสามารถเขียนในรูปสมการเพื่อความเข้าใจอย่างง่าย ๆ คือ

ประชาธิปไตย = หลักประกันสิทธิเสรีภาพ + การคุ้มครองชีวิต + ความปลอดภัย + มีโอกาส สร้างชีวิตได้สูงสุด

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย หมายถึง การปกครองที่เป็นของประชาชน ภายใต้สิทธิเสรีภาพที่มีความเท่าเทียมกันในการเข้าไปมีส่วนร่วม ในกระบวนการทางการเมืองและการปกครองที่มุ่งเน้นประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนมีสิทธิในการควบคุมทั้งทางตรงและทางอ้อม มีอิสระตามอำนาจที่มีซึ่งบัญญัติไว้เป็นกฎหมาย โดยปราศจากระบบอำนาจนิยม และความขัดแย้งโดยไม่มีการแทรกแซงจากภาครัฐหรือภาคส่วนต่าง ๆ โดยเคารพเสียงส่วนมากของประชาชนเป็นหลักในการบริหารประเทศเพื่อความสามัคคีของคนในประเทศนั้น ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับประชาธิปไตย

แนวคิดของระบบประชาธิปไตยมีฐานมาจากความเชื่อในเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ที่เกิดมาพร้อมกับความมีเหตุผล มีเสรีภาพ และมีความเท่าเทียมเสมอภาคกัน การปกครองในสังคมจึงควรสนองธรรมชาติของมนุษย์ดังกล่าว ซาร์ตอรี (Sartori) ได้ระบุว่า หลักการสำคัญ

ของประชาธิปไตยมี 2 ประการคือ 1) การยึดมั่นความสำคัญของบุคคลทั้งในด้านความเสมอภาค สิทธิและเสรีภาพของมนุษย์ และ 2) การเคารพหลักนิติธรรม (Sartori, G., 1965) และประชาธิปไตยมีฐานอยู่ที่ การเคารพความเป็นมนุษย์ของคนอื่น หรือของคนทุกคน ด้วยความเชื่อในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของคนทุกคนว่าทุกคนมีคุณค่า มีศักยภาพที่จะเรียนรู้ มีอิสรภาพ มีความรัก ความเอื้ออาทรต่อกัน และร่วมมือกันในการพัฒนาสังคมให้เกิดความถูกต้อง เกิดประโยชน์สุขต่อทุกคน ประเวศ วะสี เห็นว่า เกณฑ์คุณค่าสากลของสังคมที่เป็นประชาธิปไตยนั้นคือ “การมีอิสรภาพ ความเสมอภาค และภราดรภาพ” และเกณฑ์คุณค่าของสังคมไทยจะต้องมี “ความสุจริต ถูกต้องและความรับผิดชอบ” ผนวกเข้าไปด้วยโดยเสนอให้สังคมไทยใช้ความพยายามในการสร้างเสริมให้กลายเป็นวัฒนธรรมหรือเป็นแบบอย่าง (ประเวศ วะสี, 2557) และ ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม ได้กล่าวว่าการดำเนินชีวิตที่เน้นอิสรภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ สุจริต ถูกต้องและมีความรับผิดชอบ (ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม, 2544) และ อมร รักษาสัตย์ ได้อธิบายโดยมีความเข้าใจถึงความหมายของแต่ละประการดังนี้

อิสรภาพ ความมีเสรีภาพในการดำเนินชีวิต การพูด การเขียน อย่างเป็นอิสระ โดยไม่ไปละเมิดเสรีภาพของผู้อื่น ความเป็นตัวของตัวเอง ไม่อยู่ภายใต้อำណัติของผู้มีอิทธิพลใด ๆ

เสมอภาค ความเท่าเทียมกันในฐานะประชาชนในสังคม ให้ความสำคัญต่อคนทุกคนในฐานะหน่วยหนึ่งอย่างเท่าเทียม มีสิทธิในการปกครองและสิทธิต่าง ๆ ในการแสดงออก หนึ่งคนหนึ่งเสียง ไม่มีใครมากกว่าใคร

ภราดรภาพ ความเป็นพี่น้อง ความเป็นเพื่อนพ้องน้องพี่ มีจิตใจเกื้อกูล เห็นอกเห็นใจ สนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ความสุจริตถูกต้อง การดำเนินชีวิตและหน้าที่การงานอย่างตรงไปตรงมา ไม่นำประโยชน์ต่าง ๆ เข้าตนเองและพวกพ้อง มีสัมมาอาชีวะ

ความรับผิดชอบ การรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง ดูแลเอาใจใส่ในบทบาทหน้าที่ของตนเอง รับผิดชอบต่อทำให้เกิดผลสำเร็จคล่องตามหน้าที่และบทบาทที่ได้รับ (อมร รักษาสัตย์, 2541)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า การปกครองแบบประชาธิปไตยเป็นการขับเคลื่อนประเทศ ที่ใช้ระบบการปกครองแบบนี้ต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งด้วยการปกป้องสิทธิเสรีภาพจนนำไปสู่ความเสมอภาค ภราดรภาพ อิสรภาพในแง่ใดแห่งหนึ่งหรืออย่างน้อยที่สุดก็สามารถทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างการปกครองแบบสังคมนิยมกับแบบประชาธิปไตยได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น การปกครองแบบประชาธิปไตยสิ่งที่ขาดมิได้ก็คือการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาสังคมเพื่อการร่วมแรงร่วมใจในการพัฒนาไปสู่ความต้องการอย่างแท้จริง

ประชาธิปไตยของไทยในปัจจุบัน

ประชาธิปไตยคือชัยชนะของยุคสมัย นับตั้งแต่นี้ อำนาจสูงสุดไม่ได้เป็นของใครคนใดคนหนึ่ง อำนาจสูงสุดไม่ได้เป็นของคณะใดคณะหนึ่ง แต่อำนาจสูงสุดเป็นของคนทุก ๆ คนที่รวมตัวกันในชื่อของ ประชาชน และเมื่อประชาชนเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุดแล้ว การตัดสินใจในทางการเมือง การตัดสินใจในทางสาธารณะ ประชาชนจะเป็นผู้ทรงอำนาจตัดสินใจ ผ่านการแสดงออกทางการเมือง การเลือกตั้ง การออกเสียงประชามติ การเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมือง การใช้เสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นของตนเอง เมื่อไรก็ตามที่ประชาชนได้กลายเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด และได้แสดงออกซึ่งเจตจำนงของตนเองผ่านวิธีการต่าง ๆ (ปิยบุตร แสงกนกกุล, 2561)

ปัจจุบัน ระบบทุนนิยมจะใช้คำว่า “ประชาธิปไตย” เป็นเครื่องมือในการต่อรองผลประโยชน์โดยที่ประชาชนไม่รู้เลย เพราะไปยึดติดกับคำว่า “ประชาธิปไตย” มากจนเกินไปจนลืมคำว่า “การปกครอง” ประชาธิปไตยเป็นเพียงส่วนหนึ่งของระบบการปกครองเท่านั้น ไม่ได้มีความพิเศษแต่ประการใด การปกครองโดยผู้ปกครองที่มีคุณธรรมต่างหาก ที่เป็นหัวใจสำคัญในการปกครองประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการปกครองด้วยระบอบใดก็ตามประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยในโลกนี้ ก็ยังไม่เห็นว่าจะมีประเทศไหนที่ประสบความสำเร็จในการปกครองด้วยระบอบนี้ เห็นแต่จะถูกครอบงำด้วยระบบทุนทั้งสิ้น ผู้ที่คิดระบอบประชาธิปไตยก็ยังไม่มีการยอมรับว่าจะนำไปใช้ในการปกครองประเทศอย่างได้ผล มีแต่ในอุดมคติเท่านั้นที่มองว่าดี (ธนบัตร อารีสวัสดิ์, 2554)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นการเกิดขึ้นของสิทธิเสรีภาพมากกว่าระบอบอื่น ๆ โดยอำนาจสูงสุดไม่ได้เป็นของใครคนใดคนหนึ่ง อำนาจสูงสุดไม่ได้เป็นของคณะใดคณะหนึ่ง แต่อำนาจสูงสุดเป็นของคนทุก ๆ คนที่รวมตัวกันในชื่อของประชาชน และเมื่อประชาชนเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุดแล้ว การตัดสินใจในทางการเมือง การตัดสินใจในทางสาธารณะ ประชาชนจะเป็นผู้ทรงอำนาจตัดสินใจผ่านการแสดงออกทางการเมือง การเลือกตั้ง การออกเสียงประชามติ การเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมือง เพื่อผลประโยชน์นั้นเกิดขึ้นกับประชาชนอย่างแท้จริง

คนรุ่นใหม่ปัจจุบัน

คนรุ่นใหม่ในปัจจุบันจะมีคุณลักษณะ คือ เป็นคนที่มีวัยไม่สูงมากนัก แต่ก็ไม่ถึงกับว่าไม่นับคนที่อยู่วัยกลางคนไปเสียเลยทีเดียว ซึ่งเท่าที่สังเกตดูแล้ว คนรุ่นใหม่ที่มีอายุประมาณ 40 - 50 ก็มีให้เห็นเช่นกัน เรื่องนี้คงเอาเรื่องเรียวแรงเข้าว่าด้วยเป็นคนที่มีความคิดความอ่านแตกต่างไปจากคนอื่น ที่ว่าแตกต่างนี้ต้องเข้าใจให้ดีกว่าไม่จำเป็นต้องเป็นความคิดที่เป็นแบบตะวันตกเสมอไป ซึ่งมักใช้เป็นมาตรฐานหนึ่งในการชี้วัดการเป็นคนรุ่นใหม่ แต่อาจคิดในเชิง

อนุรักษ์นิยมก็ได้ เป็นอยู่แต่ว่าอนุรักษ์นิยมที่ก้าวหน้ากว่าอนุรักษ์นิยมรุ่นเก่า ๆ เป็นคนที่มี ความคิดทันสมัยแบบตะวันตก โดยหลัก ๆ ก็คือ เป็นคนที่มีความคิดเสรีนิยมเป็นพื้น คนแบบนี้ มักจะฟังความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากตนได้ ไม่ถูกเหยียดหยามคนอื่นที่มีความคิดต่าง อย่างไม่รู้ตาม คนที่มีความคิดแบบสังคมนิยมก็จัดอยู่ในข่ายนี้ด้วยเช่นกัน ซึ่งบางครั้งก็ไปด้วยกัน ได้กับพวกเสรีนิยม ยกเว้นต่างสุดขั้วด้วยกันทั้งคู่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งคนรุ่นใหม่ที่เราเรียกและยกย่อง กันในปัจจุบันนี้ส่วนหนึ่งเป็นฝีมือของสื่อ สื่อในที่นี้หมายถึง คนที่มีชื่อเสียงขึ้นมาในขณะอายุน้อย โดยไม่ได้ดูภูมิหลัง ผลงาน หรือความคิดความอ่านของคนๆ นั้นที่กำลังยกให้เป็นคนรุ่นใหม่ ว่ามีภูมิปัญญาแค่ไหนอย่างไร เป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมหรือไม่ หรือมีอะไรใหม่ ๆ ที่ แปลกแหวกแนวและแตกต่างไปจากสิ่งที่ปรากฏเป็นกระแสในตอนนั้นหรือไม่อย่างไร แต่ที่สำคัญ คือ เป็นคนที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนมนุษย์ ซึ่งจะว่าไปแล้วคนรุ่นใหม่ที่เรายกย่องในปัจจุบันคือ จะกลุ่มคนที่มีภูมิหลังครอบครัวที่มีฐานะดี บางคนก็ชาติตระกูลหรือนามสกุลดัง และเมื่อดูจาก ความคิดความอ่านแล้วก็ก็เป็นความคิดพื้น ๆ ที่จัดอยู่ในชุดความคิดทุนนิยมเสรีหรือเสรีนิยมใหม่ ที่ใคร ๆ ก็รู้อยู่แล้ว ชำร่วยที่รู้นั้นก็รู้โดยไม่สนใจว่าจะเป็นทุนนิยมที่เป็นธรรมหรือไม่ ขอเพียงทำ ให้ตนดัง เติบโต และรวยขึ้นมาก็ถือว่าประสบความสำเร็จและเป็นคนรุ่นใหม่ได้แล้ว

สำหรับคนรุ่นใหม่ที่เป็น New Voter จะมีคนพูดถึงในฐานะที่เป็นฐานคะแนนเสียงที่ ใหญ่ เนื่องจากประเทศไทยไม่มีการเลือกตั้งมานานหลายปี คนกลุ่มนี้จึงเกิดการสะสมไว้ ถ้า นับตั้งแต่ปี 2554 จนถึงปี 2562 ก็จะมีคนกลุ่มนี้จำนวน 8 รุ่น จากการคำนวณเบื้องต้น จะมี New Voter ประมาณ 6 - 7 ล้านคน ซึ่งพอนำไปวิเคราะห์กับตัวเลขประมาณการจากการคิด คำนวณเสียงและที่นั่งตามระบบการเลือกตั้งแบบจัดสรรปันส่วนผสมในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ พรรคการเมืองแต่ละพรรคต้องการคะแนนเสียงประมาณ 70,000 เสียงเพื่อให้ได้ ส.ส. 1 ที่นั่ง นั่นเท่ากับว่าเสียงของ New Voter ถ้าออกมาเลือกตั้งทั้งหมดสามารถเปลี่ยนเป็น ส.ส. ได้ ประมาณ 100 ที่นั่ง พรรคการเมืองทุกพรรคจึงให้ความสนใจกับเสียงของคนรุ่นใหม่เป็นพิเศษ เพราะเชื่อว่าคนเหล่านี้ยังไม่มีประสบการณ์ทางการเมืองในแบบที่มีความผูกพันเป็นพิเศษกับพรรค การเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งหรือผู้นำทางการเมืองคนใดคนหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากคนที่เคย เลือกตั้งมาก่อนแล้วที่อาจจะมีการเมืองหรือนักการเมืองในดวงใจอยู่แล้ว (พลิชฐ์ ไชยวัฒน์ และสตีล ธนาธิโชติ, 2561)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า คนรุ่นใหม่ปัจจุบัน หมายถึง กลุ่มคนที่มีความคิด เสรีนิยมเป็นพื้นมีความคิดแบบสังคมนิยมและมีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนมนุษย์โดยคนรุ่นใหม่ใน ปัจจุบันจะมีการตื่นตัวมากกว่าแต่ก่อนที่เห็นได้ชัดเจนจากสื่อต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊ก ยูทูบ เป็นต้น ซึ่งเป็นเหตุผลทำให้คนรุ่นใหม่มีบทบาทอย่างมากในการขับเคลื่อนในภาคส่วนต่าง ๆ จึงทำให้ เกิดคลื่นการตื่นตัวจากพรรคการเมืองทุกพรรคจึงให้ความสนใจกับเสียงของคนรุ่นใหม่เป็น พิเศษ เพราะเชื่อว่าคนเหล่านี้จะเป็นกำลังในทางการเมืองแบบใหม่ที่ไม่มีความผูกพันเป็นพิเศษ

กับพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งหรือผู้นำทางการเมืองคนใดคนหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากคนที่เคยเลือกตั้งมาก่อนดังนั้นคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันเป็นผลทำให้การเมืองในยุคนี้เป็นการเมืองที่สร้างสรรค์และชัดเจนมากขึ้น

คนรุ่นใหม่ที่มีค่านิยม แนวคิด ทักษะคติหรือพฤติกรรมทางการเมือง

หากจะวิเคราะห์ในเชิงปริมาณแล้วก็น่าสนใจ แต่ถ้าวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ คนรุ่นใหม่มีวิถีชีวิต ค่านิยม แนวคิด การดำเนินชีวิตหรือมีความสนใจการเมืองมากน้อยแค่ไหน และสนใจในแง่มุมไหนบ้าง เป็นสิ่งที่ยังไม่มีใครรู้หรือคาดเดาได้ แต่ถ้าพรรคการเมืองรู้หรือเข้าใจก็มีโอกาสได้คะแนนจากคนเหล่านี้ และที่สำคัญต้องเข้าถึงด้วยช่องทางที่ถูกต้องด้วยถ้าแบ่งประเภทกลุ่มคนออกเป็นเจนเนอเรชั่นต่าง ๆ ได้แก่ เจนเนอเรชั่น Baby Boomer (เกิดปี พ.ศ. 2489 - 2507) เจนเนอเรชั่น X (เกิดปี พ.ศ. 2508 - 2522) เจนเนอเรชั่น Y (เกิดปี พ.ศ. 2523 - 2543) จะพบว่า คนรุ่นใหม่ที่มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งเป็นครั้งแรกจะอยู่ในคนรุ่น Gen Y เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น การใช้สื่อออนไลน์หรือโซเชียลมีเดียน่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคนกลุ่มนี้ แต่ก็เกิดคำถามขึ้นมาว่า แล้วในแง่ของวิถีชีวิต รสนิยมและแนวคิดของคนกลุ่มนี้เป็นคนรุ่น Baby Boomer ในทางการเมืองจะมีแนวคิดหรือทัศนคติที่ชื่นชอบถ้อยคำที่ดูเป็นหลักการใหญ่ ๆ อย่างเช่น คำว่า ปณิธานประเทศชาติ ความเจริญก้าวหน้าพัฒนาสาธภาพ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นคำที่บ่งบอกเป้าหมายและอุดมการณ์ คนรุ่นนี้ถ้ามาทำงานเป็นนักการเมือง ก็จะมีสโลแกนในการหาเสียงเป็นคำกว้าง ๆ แต่วิธีการยังไม่ชัดเจน ไม่ได้บ่งบอกขั้นตอนว่าต้องทำอะไร เช่น จะทำการเมืองอย่างไร ก็อยากจะปฏิรูปการเมือง อยากพัฒนาประเทศ อยากพัฒนาเศรษฐกิจ อยากแก้ปัญหาความยากจน

คนรุ่น Gen Y ในทางการเมือง จะมีลักษณะชอบตั้งคำถาม เช่น ปณิธานคืออะไร ปณิธานอย่างไร อยากได้รายละเอียดและความชัดเจน ชอบซักไซ้ไล่เลียง ต้องการสิ่งที่กระชับและเข้าใจง่าย ไม่ชอบสิ่งที่เป็นนามธรรม ต้องการความเป็นรูปธรรมมากกว่า มีแต่คำพูดที่สวยงามหรืออย่างเดียวไม่พอ ต้องแสดงวิธีการด้วย

ในทางอุดมการณ์นั้น คนรุ่น Baby Boomer จะมีแนวโน้มเป็นพวกอนุรักษ์นิยมที่มองโลกแบบสวยงามตามครรลองครองธรรม ชอบสิ่งที่เป็นนามธรรมและเป็นอุดมคติ แต่คนรุ่น Gen Y จะมีแนวโน้มเป็นพวกเสรีนิยมที่อยู่กับปัจจุบัน อยู่กับโลกแห่งความเป็นจริง เป็นปัจเจกชน ต้องการความเป็นรูปธรรมและปฏิบัติได้ ส่วนคนรุ่น Gen X จะเป็นคนที่อยู่ตรงกลางเป็นรอยต่อระหว่าง Baby Boomer กับ Gen Y

คนรุ่น Gen X จะมีลักษณะทำงานตามที่สั่ง เช่น คนรุ่น Baby Boomer จะบอกหลักการหรืออุดมการณ์มาให้ และส่งต่อให้คนรุ่น Gen X ไปบริหารจัดการและทำให้ถึงเป้าหมาย ที่สำคัญคนกลุ่มนี้จะต้องอธิบายให้คนรุ่น Baby Boomer ฟังว่า เหตุผลที่ต้องทำแบบ

นี่คืออะไร ทำไมต้องเลือกวิธีการแบบนี้ นักการเมือง Gen X จะเป็นคนที่ชอบเล่าเรื่องอธิบาย ขยายความ มีวาทศิลป์ ชอบการโน้มน้าวใจ หรือแจกแจงรายละเอียด

แต่เมื่อมาเปรียบเทียบกับคนรุ่น Gen Y เช่น เมื่อนักการเมือง Gen X ขึ้นเวทีปราศรัย คนรุ่น Gen Y จะมองว่า คนพวกนี้พูดเยาะ เว้นแ้ว แต่คนรุ่น Gen Y จะชอบสิ่งที่ชัดเจน ตรงไปตรงมา ดังนั้นวิธีการหาเสียงหรือการสื่อสารก็ต้องเปลี่ยนไปด้วย เพราะวิธีการแบบเดิม จะไม่ประสบผลสำเร็จ เช่น ใช้วิธีหาเสียงแบบป้ายสีสาดโคลน การติดโปสเตอร์ การขึ้นเวที ปราศรัย อาจเข้าไม่ถึงคนรุ่น Gen Y ดังนั้นพรรคที่ทำการเมืองแบบเก่าจะไม่ได้คะแนนเสียง จากคนกลุ่มนี้เลย แต่ถึงแม้จะรู้ว่าคนรุ่น Gen Y ขึ้นชอบช่องทางโซเชียลมีเดีย แต่ถ้าข้อความ หรือสารที่ส่งออกไปไม่โดนใจ ก็จะไม่เข้าถึงเช่นกัน เนื่องจากวิถีชีวิตของคนรุ่น Gen Y จะเติบโตขึ้นมาท่ามกลางข้อมูลข่าวสารเป็นจำนวนมาก จึงมีทักษะในการคัดกรองข้อมูลให้เข้ากับ จริตของตนเอง ดังนั้นสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือไม่ถูกจริตก็จะปล่อยผ่านไป หรืออาจกล่าวได้ว่า จะ เลือกรับเฉพาะแต่สิ่งที่ถูกจริตเท่านั้น (พลิชฐ์ ไชยวัฒน์ และสตีธร ธนานิธิโชติ, 2561)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า คนรุ่นใหม่มีทัศนคติหรือพฤติกรรมทางการเมือง เมื่อมาเปรียบเทียบกับคนรุ่น Gen Y และ คนรุ่น Gen X จะเห็นได้ว่า จะมีค่านิยมและ แนวคิดใหม่ในทางการเมือง เพราะข้อมูลข่าวสารที่ได้รับหรือส่งออกสู่สาธารณะที่แตกต่างกัน โดยคนรุ่นใหม่แต่ละ Gen จะมีข้อมูลข่าวสารทางการเมืองและวิถีทางการเมืองที่แตกต่างกัน เพราะยุคสมัยและเทคโนโลยีในยุคนี้ที่ต่างกัน โดยคนรุ่นใหม่ทุกรุ่นเห็นว่า การเมืองจะต้องมีความเจริญก้าวหน้าพัฒนาสภาพ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งเป็นเป้าหมายและอุดมการณ์ ของคนรุ่นนี้คนรุ่นใหม่เมื่อเข้ามาทำงานเป็นนักการเมือง ก็จะมีสโลแกนในการหาเสียงเป็นการ กว้างขวางขึ้นโดยใช้วาทศิลป์โน้มน้าวใจให้ขึ้นชอบพรรคการเมืองของตน

ความตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่

เด็กไทยที่เติบโตมาในสังคมปัจจุบัน จะเริ่มสนใจการเมืองเมื่ออายุเท่าไร? อาจเริ่มสนใจเมื่ออยู่ในมหาวิทยาลัย เพราะเริ่มทำกิจกรรม เริ่มเปิดประตูเข้าสู่สังคมที่กว้างขึ้น เริ่มสนใจข่าวสารบ้านเมือง รวมทั้งสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัวมากกว่าตำราเรียน

ปัญหาอยู่ที่ว่า เด็กที่กำลังเปิดประตูไปสู่โลกภายนอกหรือสังคมสาธารณะ เช่น เด็กมหาวิทยาลัยปี 1 ที่เริ่มสนใจการเมืองเมื่อปี 2557 ซึ่งเป็นปีที่การเมืองปิดเพราะถูกยึดอำนาจ จนถึงเด็กที่จบแล้วเป็นบัณฑิตในปี (ปี 2561) คนกลุ่มนี้ก็ยังไม่เคยอยู่ในระบบสังคมการเมือง แบบเปิดเลย พบเจอแต่รัฐสภาที่มีฝ่ายนิติบัญญัติเพียงฝ่ายเดียว ไม่มีฝ่ายค้าน ได้เห็นการ พิจารณาผ่าน พ.ร.บ. งบประมาณ 3 ล้านล้านบาทภายใน 3 ชั่วโมง รวมทั้งไม่เคยเห็น บรรยากาศการตรวจสอบรัฐบาลของฝ่ายค้านแบบจริงจังเลย ดังนั้นเด็กที่เติบโตมาในสภาพ การเมืองแบบปิดเช่นนี้จะมีลักษณะอย่างไร ก็เป็นคำถามที่น่าสนใจ ที่ผ่านมาการจัดกิจกรรม

ทางการเมืองในยุคปิดจะมีคนสนใจกันมาก ถึงแม้จะมีทหารเข้ามาคอยสอดส่องดูแลหรือเรียกคนไปปรับทัศนคติอยู่เป็นระยะ ๆ ในขณะที่ยุคเมืองแบบเปิดนั้น กิจกรรมเหล่านี้จะเป็นเรื่องปกติทั่วไป ซึ่งเด็กที่เติบโตมาในสภาพแวดล้อมแบบนี้ก็อาจมีวิธีคิดทางการเมืองที่แตกต่างกันไป ด้วยระบบการเมืองแบบปิดมีแนวโน้มจะทำให้คนรุ่นใหม่กลายเป็นคนเบื่อหน่ายทางการเมืองหรือไม่ หรือคิดในทางลบว่าการเมืองเป็นเรื่องไกลตัวที่น่ารังเกียจจนทำให้ไม่อยากเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมือง ถ้าเป็นเช่นนี้ เมื่อถึงวันเลือกตั้งก็จะรู้สึกเฉย ๆ จะไปหรือไม่ไปเลือกตั้งก็ได้ เช่น ถ้าวันเลือกตั้งจัดใกล้กับช่วงสอบเด็กก็อาจเลือกอ่านหนังสืออยู่ที่บ้านหรือหอพักมากกว่าไปเลือกตั้ง หรือถ้าต้องกลับบ้านต่างจังหวัดเพื่อไปเลือกตั้งก็จะเสียทั้งเงินและเวลา ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่โดยตรงของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ต้องรณรงค์ว่าการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน อีกทั้งต้องลงลึกไปถึงระดับสถานศึกษาเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ให้ความรู้หรือประชาสัมพันธ์แบบจริงจังถึงวิธีการใช้สิทธิเลือกตั้งว่าจะต้องทำอะไร จึงจะทำให้คนรุ่นใหม่ออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งกันมากขึ้น รวมถึงต้องใช้สื่อออนไลน์หรือภาพ อินโฟกราฟิกให้มากขึ้น เพื่อให้กระชับ เข้าใจง่าย และสะดวกต่อการให้ความรู้ (พลิชฐ์ ไชยวัฒน์ และสตีธร ธนานิธิโชติ, 2561)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า ความตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่โดยเฉพาะเด็กยุคใหม่นี้จะเริ่มมีการตื่นตัวและมีทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการเมืองเป็นอย่างมากต่างจากคนรุ่นใหม่มาก่อน ๆ มาก เพราะคนรุ่นใหม่ในยุคนี้จะมีเครื่องมือสื่อสารและช่องทางที่สามารถจะแลกเปลี่ยนทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการเมืองได้อย่างเสรีมากขึ้นจึงเป็นเหตุให้เด็กรุ่นใหม่ในยุคนี้จะมีความจริงจังในการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องการเมืองที่ค่อนข้างจะเป็นรูปแบบการวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของการปกครองทางการเมืองให้เป็นรูปแบบตามที่ตนในปัจจุบันคือ ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งคนรุ่นใหม่นี้มองเห็นว่าการปกครองในปัจจุบันมีปัญหาจึงเป็นที่มาของการเรียกร้องต่าง ๆ เพราะฉะนั้น คนรุ่นใหม่ในยุคนี้จึงมีอำนาจหรือการต่อรองได้มากเนื่องจากเป็นกลุ่มคนที่มากในปัจจุบันซึ่งมีผลกับสถานะทางการเมืองโดยเฉพาะเมื่อถึงวาระในการเลือกตั้งทางการเมือง คนรุ่นใหม่ในยุคนี้จึงเป็นกำลังเสียงที่เยอะพอสสมควรที่จะทำให้พรรคการเมืองต่าง ๆ หันมาฟังเสียงตอบรับจากคนยุคนี้ได้มากยิ่งขึ้น

คนรุ่นใหม่กับประชาธิปไตยของไทยในปัจจุบัน

ประชาธิปไตยใหม่คือ “โลกใหม่” ที่คนรุ่นใหม่อยากสร้างถ้าจะจำกัดความให้กระชับถึงความหมายของคนที่เราเรียกว่า “คนรุ่นใหม่” ก็คงต้องใช้คำว่า “ลูกหลานของเรา” และ “โลกใหม่” ของพวกเขาก็คือ “โลกที่แตกต่างและดีกว่าโลกที่เป็นอยู่” ในทำนองเดียวกันกับคำว่า “ประชาธิปไตยใหม่” ที่หมายถึง “ประชาธิปไตยที่แตกต่างและดีกว่าเดิม”

ประชาธิปไตยใหม่ ในความหมายของคนรุ่นใหม่จึงไม่ได้มีความหมายแบบประชาธิปไตยที่สอน ๆ กันในตำรารัฐศาสตร์ ที่หมายถึงการปกครองโดยระบบตัวแทนเสียงข้างมาก โดยมีรัฐสภาเป็นที่เจรจาพูดคุยกันของบรรดาตัวแทนดังกล่าว โดยมีเป้าหมายเพื่อสนองตอบต่อความต้องการและประโยชน์สุขของประชาชนโดยรวม เพราะประชาธิปไตยใหม่ที่คนรุ่นใหม่สาวในยุคนี้กำลังเรียกร้องกันนั้นแตกต่างจากประชาธิปไตยที่ดำเนินกันอยู่ในทางสากลนั้นมาก เนื่องจากพวกเขามองว่าประชาธิปไตยที่เป็นกันอยู่นี้เป็นประชาธิปไตยของคนเก่า ๆ เพียงเพื่อสร้างโลกที่สนองตอบต่อความต้องการของคนรุ่นเก่าเหล่านี้ ทั้งยังกีดกันคนรุ่นใหม่ไม่ให้เข้าไปมีอำนาจในการบริหาร ดูหมิ่นดูแคลนสติปัญญาและความสามารถของคนรุ่นใหม่ ยิ่งไปกว่านั้นประชาธิปไตยของคนรุ่นใหม่จะต้อง “เปิดพื้นที่” ให้กว้างขวาง ไม่ใช่จำกัดอยู่เฉพาะในสภา และมอบอำนาจให้กับตัวแทนหรือ ส.ส. ไปทั้งหมด พวกเขาควรจะต้องสามารถ “เข้าถึง” อำนาจนั้นได้ “โดยตรง” ซึ่งบางทีคนเหล่านี้ก็เรียกประชาธิปไตยของพวกเขาว่า “ประชาธิปไตยโดยทุกคนในทุกโอกาส และทุกพื้นที่” โดยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 สาระแกนกลางอยู่ที่ความพยายามกำกับควบคุมการเลือกตั้งให้ระบอบประชาธิปไตยไม่สามารถเป็นช่องทางสร้างพลังที่ทำลายอำนาจชนชั้นนำได้ ด้วยการสร้างองค์กรทางการเมืองที่ชนชั้นปกครองสามารถควบคุมได้ ได้แก่ วุฒิสภา องค์กรอิสระต่าง ๆ และคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ ให้มาควบคุมกระบวนการบริหารและนิติบัญญัติ รวมถึงควบคุมนักการเมือง พรรคการเมืองตั้งยาก ยุบง่าย การเลือกตั้งมีความซับซ้อน เลือกตั้งยาก นับคะแนนยาก ตั้งรัฐบาลยาก บริหารประเทศยาก การสร้างประชาธิปไตยตามแนวคิดของคนรุ่นใหม่จะสำเร็จหรือไม่ ยังไม่มีใครสามารถทำนายได้ ขึ้นอยู่กับการรักษาจุดยืนนี้ให้มั่นคง และดำเนินการไปสู่เป้าหมายที่ตั้งใจนั้นอย่างมุ่งมั่น ตัวอย่างในอดีต เช่น 14 ตุลาคม 2516 หรือ พฤษภาคม 2535 คนรุ่นใหม่อีกเคยวาดหวังว่าจะสร้างการเมืองใหม่ได้ แต่ด้วยข้อผิดพลาดของคนรุ่นใหม่เองที่แตกแยกกันทางความคิด รวมถึงที่บางส่วนถูกกลืนเข้าไปในกลุ่มผู้มีอำนาจของระบอบเดิม สุดท้ายกระบวนการที่จะสร้าง “ประชาธิปไตยเฉพาะกลุ่ม” จึงต้องล้มเหลวเสมอมา (ทวี สุรฤทธิกุล, 2562) คนรุ่นใหม่หัวใจประชาธิปไตยในปัจจุบันจึงต้องการเรียกร้องเพื่อพัฒนา และยกระดับการปกครองประเทศให้ทันสมัยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจวบจนปัจจุบัน อาจต้องอดทนและอดกลืนต่อปัญหา และอุปสรรคนานัปการ ภายใต้ระบอบการปกครองที่คนรุ่นเก่ามีอำนาจรัฐอยู่ในมือและเป็นประชาธิปไตยที่เคลือบด้วยกลิ่นอายของเผด็จการ แต่ถึงกระนั้นก็ต้องต่อสู้จนกว่าจะได้รับชัยชนะ แม้ชัยชนะที่ได้รับนั้น มีคราบน้ำตาและหรือความเจ็บปวดก็ตาม (กิตติพิศนัฏผาทอง, 2563)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า คนรุ่นใหม่ที่เคยโตมาในสังคมปัจจุบันกับการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยอาจจะเป็นเรื่องไกลตัวสำหรับเด็กก่อน ๆ แต่ปัจจุบันคนรุ่นใหม่เป็น New Voter ซึ่งจะมีคนพูดถึงในฐานะที่เป็นฐานคะแนนเสียงที่ใหญ่ ประชาธิปไตยใหม่ที่

คนรุ่นหนุ่มสาวในยุคนี้กำลังเรียกร้องกันนั้นแตกต่างจากประชาธิปไตยที่ดำเนินกันอยู่ในทางสากลนั้นมาก เนื่องจากพวกเขามองว่าประชาธิปไตยที่เป็นกันอยู่นี้ เป็นประชาธิปไตยของคนเก่า ๆ เพียงเพื่อสร้างโลกที่สนองตอบต่อความต้องการของคนรุ่นเก่าเหล่านี้ ทั้งยังกีดกันคนรุ่นใหม่ไม่ให้เข้าไปมีอำนาจในการบริหาร ดูหมิ่นดูแคลนสติปัญญาและความสามารถของคนรุ่นใหม่ ยิ่งไปกว่านั้นประชาธิปไตยของคนรุ่นใหม่จะต้อง “เปิดพื้นที่” ให้กว้างขวางและคนรุ่นใหม่ก็มีวิสัยทัศน์ว่าจะสร้างการเมืองใหม่ให้กับสังคมไทยโดยฉะเพาะคนรุ่นใหม่หัวใจประชาธิปไตยในปัจจุบันต้องการเรียกร้องเพื่อพัฒนา และยกระดับการปกครองประเทศให้ทันสมัยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจวบจนปัจจุบันได้

การเมืองที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่

การที่จะทำให้มีการเมืองที่พึงประสงค์นั้นได้ คือ การพัฒนาการเมืองโดยกระบวนการทางการเมืองต้องพยายามเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบ โดยมีพื้นฐานสำคัญอยู่ที่วัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน ที่ตอบสนองความต้องการของสังคมด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม ผ่านบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้เป็นแกนสำคัญของการขับเคลื่อนระบบหรือองค์กรทางการเมือง กระบวนการที่ดำเนินการไปนั้น สามารถตอบสนองประโยชน์ส่วนรวมและมีความเป็นธรรมในการบริหารจัดการ จึงจะเป็นการพัฒนาทางการเมืองที่สมบูรณ์แบบอย่างแท้จริง (ภูสิทธิ์ ชันติกุล, 2553)

ฉะนั้นการมีส่วนร่วมของพลภาคทางการเมืองนับเป็นการมีส่วนร่วมพื้นฐานที่สำคัญ เพราะว่าพลเมืองเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ที่ใช้อำนาจผ่านระบบตัวแทนที่เลือกเข้าไปทำหน้าที่ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างอิสระบนพื้นฐานของความรู้ ความตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองอย่างแท้จริง การพัฒนาการเมืองโดยองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นและเปิดช่องให้ประชาชนทุกสถานะเป็นกลไกสำคัญของการพัฒนาทางการเมือง จึงควรอย่างยิ่งที่จะต้องทำการทบทวนและกำหนดแนวทางพัฒนาการเมืองการปกครองของประชาชนในเขตพื้นที่ชนบท โดยกระตุ้นพลเมืองของชาติให้คำนึงถึงผลประโยชน์ที่ตนพึงได้รับจากระบบการเมืองทั้งระดับมหาดภาคและจุลภาค ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง โดยการพัฒนาทางการเมือง การทำให้ผู้ที่ทำหน้าที่ในทางการเมืองอยู่ในกรอบของจริยธรรมทางการเมือง โดยมีจริยธรรมทางการเมืองเป็นตัวชี้วัดพัฒนาทางการเมืองของสังคมไทยได้เป็นอย่างดี (บุญเชิด มารศรี, 2553)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า การเมืองที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ คือ คนรุ่นใหม่ในปัจจุบันจะมองว่าการเมืองที่พึงประสงค์ในยุคสมัยนี้ควรที่จะเป็นการเมืองเชิงสร้างสรรค์ และมีจริยธรรมทั้งทางตรงและทางอ้อมคนยุคนี้คิดว่าถ้าจะพัฒนาการเมือง ควรที่จะต้องพัฒนาทางด้านเสรีภาพทางการเมืองและระบบการเมืองซึ่งจะต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เปิด

โอกาสให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยได้มีส่วนร่วมทางด้านการเมืองให้มากยิ่งขึ้น โดยรวมสรรพกำลังจากทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อพัฒนาการทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจให้มีความเจริญมากยิ่งขึ้น

สรุป

จากสภาพปัญหาทางการเมืองไทยในปัจจุบัน ได้เดินทางเข้าสู่เส้นทางการปฏิรูปทางการเมือง โดยรัฐมีแนวทางหรือได้กำหนดมาตรการหลายประการ เพื่อที่ส่งเสริมพัฒนาทางการเมืองของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของไทยในปัจจุบัน ส่งผลให้นักธุรกิจสามารถเข้าสู่การแสวงหาของทุนใหม่และนักการเมืองใหม่ในปัจจุบันมากขึ้น เพราะฉะนั้นการเมืองใหม่จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะนำมาซึ่งการมีเสถียรภาพทางการเมืองและการนำสังคมไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ความผาสุก จากการบริหารและการปกครองโดยเน้นเรื่องประชาธิปไตยทางการเมืองซึ่งมีความสำคัญมากต่อความเชื่อมั่นของต่างชาติ นักลงทุน ตลอดจนประชาชนในประเทศ

ดังนั้น การปกครองในระบอบประชาธิปไตยสำหรับคนรุ่นใหม่ปัจจุบันหรือ New Voter ซึ่งจะมีฐานะที่เป็นฐานคะแนนเสียงที่ใหญ่ ประชาธิปไตยใหม่ที่คนรุ่นใหม่สนใจนี้ กำลังเรียกร้องกันนั้นแตกต่างจากประชาธิปไตยที่ดำเนินกันอยู่ในทางสากลนั้นมาก เนื่องจากคนรุ่นใหม่ยุคนี้มองว่าประชาธิปไตยที่เป็นกันอยู่นี้ เป็นประชาธิปไตยของคนรุ่นเก่า ๆ เพียงเพื่อสร้างโลกที่สนองต่อความต้องการของคนรุ่นเก่าเหล่านั้น ทั้งยังกีดกันคนรุ่นใหม่ไม่ให้เข้าไปมีอำนาจในการบริหาร ดูหมิ่นดูแคลนสติปัญญาและความสามารถของคนรุ่นใหม่ ยิ่งไปกว่านั้น ประชาธิปไตยของคนรุ่นใหม่จะต้อง “เปิดพื้นที่” ให้กว้างขวางกว่านี้และคนรุ่นใหม่ก็มีความคาดหวังว่าจะสร้างการเมืองใหม่ให้กับสังคมไทยได้เพื่อนำพาประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองแบบมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้สืบไป

เอกสารอ้างอิง

- กิตติทัศน์ ผกาทอง. (2563). *คนรุ่นใหม่กับกิจกรรมทางการเมือง*. เรียกใช้เมื่อ 23 ตุลาคม 2563 จาก <https://www.matichon.co.th/columnists/news>.
- ทวี สุรฤทธิกุล. (2562). *คนรุ่นใหม่กับประชาธิปไตยใหม่*. เรียกใช้เมื่อ 12 ตุลาคม 2562 จาก <https://www.posttoday.com/politic/columnist/603407>.
- ธนบัตร อารีสวัสดิ์. (2554). *ประชาธิปไตย คำที่มีปัญหาต่อการปกครองของประเทศไทยในปัจจุบัน*. เรียกใช้เมื่อ 12 กรกฎาคม 2554 จาก <https://web.facebook.com/notes/>.

- บุญเชิด มารศรี. (2553). บทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีต่อการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชน ศึกษากรณีอำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญธรรม เลิศสุขีเกษม. (2543). *บทบาทของประชาชนต่อการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตย*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประเวศ วะสี. (2557). *การพัฒนาประชาธิปไตยและการปฏิรูปทางการเมือง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.
- ปิยบุตร แสงกนกกุล. (2561). *ปักธงประชาธิปไตย*. เรียกใช้เมื่อ 16 ธันวาคม 2561 จาก <https://futureforwardparty.org/about-fwp/our-policies>.
- พลิษฐ์ ไชยวัฒน์ และสตีธร ธนานิธิโชติ. (2561). *คนรุ่นใหม่ประชาธิปไตยช่วงเปลี่ยนผ่าน*. เรียกใช้เมื่อ 11 ตุลาคม 2561 จาก <https://prachatai.com/journal>.
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. (2544). *แผนพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ภูสิทธิ์ ชันติกุล. (2553). *รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อมร รักษาสัตย์. (2541). *การศึกษากับการพัฒนาประชาธิปไตย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (2543). *หลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย*. กรุงเทพมหานคร: การันต์การพิมพ์.
- Carlton, C. R. (1975). *Introduction to political science*. New York: McGraw-Hill.
- Lindsay, A. D. (1951). *The Essentials of Democracy (2nd ed.)*. Oxford United Kingdom: Oxford University Press.
- Sartori, G. (1965). *Democratic Theory*. N.Y.: F.A. Praeger.